John Bunyan - "Chrześcijańska Rodzina"

II POWINNOŚCI ŻON WOBEC SWOICH MĘŻÓW

Żona jest połączona prawem Bożym ze swoim mężem, tak długo, jak jej mąż żyje [Rz 7:2]. Ona ma określone zadania i obowiązki w rodzinie. Są też pewne postawy, które żona musi mieć wobec swojego męża i którymi musi wiernie kierować się w życiu.

Po pierwsze, aby patrzyła na niego jako na swoją głowę i pana: "Głową żony jest mąż." [1 Koryntian 11:3] I tak żona powinna być "jak Sara, która była posłuszna Abrahamowi i nazywała go swoim panem." [1 Piotra 3:6].

Po drugie, powinna być mu uległa, jak przystoi w Panu. Apostoł powiedział: "Żony, bądźcie uległe mężom swoim, jak przystoi w Panu." Kolosan 3:18; 1 Piotra 3:1; Efezjan 5:22] Powiedziałem wam wcześniej, że jeśli mąż kroczy w pobożności przed swoją żoną, to będzie on dla niej takim przykładem Bożym, prócz relacji małżeńskiej, który będzie jej głosił postawę Chrystusa wobec Jego Kościoła. A teraz mówię też, że żona, jeśli będzie żyła ze swoim mężem w sposób wdzięczny i uległy, będzie zwiastowała mężowi posłuszeństwo Kościoła, tak jak jest napisane w Słowie: "Ale jak Kościół podlega Chrystusowi, tak i żony mężom swoim we wszystkim." [Efezjan 5:24].

Teraz, żony, aby to osiągnąć, musicie najpierw wystrzegać się następujących złych rzeczy:

1. Złego ducha włóczęgostwa i plotkarstwa; to jest złe w kościele i jest złe także w żonie, która ma być żywym wzorem kościoła. Chrystus uwielbia, by jego żona pozostawała w domu, to znaczy, by była z Nim w wierze i zajmowała się Jego sprawami, a nie wałęsała się i mieszała z rzeczami szatana; żony nie powinny być dopuszczone do wałęsania się wszędzie i plotkowania. Wiecie, że Przypowieści Salomona 7:11 mówią, że niewierna żona "Jest podniecona i niepohamowana, nie może spokojnie ustać w domu". Żony powinny zajmować się w domu sprawami swoich mężów; jak powiedział apostoł, "Żeby były wstrzemięźliwe, czyste, gospodarne, dobre, mężom swoim uległe, aby Słowu Bożemu ujmy nie przynoszono." [Tytus 2:5].

2. Strzeżcie się języka niemądrego, kłótliwego lub gadatliwego. To też jest odrażające w żonach, że są jak papugi, nie okiełznając swego języka; podczas gdy żona powinna wiedzieć, jak już powiedziałem, że jej mąż jest jej panem i jest nad nią, jak Chrystus jest nad Kościołem. Czy myślicie, że to jest właściwe dla Kościoła, aby się odzywać głupimi słowami przeciwko swojemu Mężowi? Czy ona nie powinna być cicho przed nim i uczyć się być posłuszną Jego prawom, a nie swoim własnym fantazjom? Apostoł Paweł powiedział: "Kobieta niech się uczy w cichości i w pełnej uległości; Nie pozwalam zaś kobiecie nauczać ani wynosić się nad męża; natomiast powinna zachowywać się spokojnie." [1 Tymoteusza 2:11-12].

Jest rzeczą niewłaściwą widzieć kobietę próbującą uzurpować sobie władzę męża; ona musi być we wszystkim jemu poddana i czynić wszystko, co czyni, mając swoje usprawiedliwienie, pozwolenie i władzę od niego. I rzeczywiście tu jest jej chwała, nawet być pod nim, tak jak Kościół jest pod Chrystusem: "Gdy otwiera usta, mówi mądrze, a jej język wypowiada dobre rady." [Przypowieści Salomona 31:26].

3. Uważajcie, aby nie nosić nieskromnych ubrań, ani nie chodzić w sposób wzbudzający pożądliwość; będzie to złe zarówno na zewnątrz, jak i w domu; na zewnątrz nie tylko da zły przykład, ale i skłaniać będzie innych do pożądliwości i niemoralności; w domu zaś obrazi bogobojnego męża, zarazi i sprowadzi na manowce bezbożne dzieci. Dlatego bądźcie posłuszni Słowu Bożemu, które mówi: "Podobnie kobiety powinny mieć ubiór przyzwoity, występować skromnie i powściągliwie, a nie stroić się w kunsztowne sploty włosów ani w złoto czy w perły, czy kosztowne szaty," [1 Tm 2,9] i "Ozdobą waszą niech nie będzie to, co zewnętrzne, trefienie włosów, złote klejnoty lub strojne szaty, lecz ukryty wewnętrzny człowiek z niezniszczalnym klejnotem łagodnego i cichego ducha, który jedynie ma wartość przed Bogiem. Albowiem tak niegdyś przyozdabiały się święte niewiasty, pokładające nadzieję w Bogu, uległe swoim mężom." [1 Piotra 3:3-5].

Nie myślcie jednak, że przez uległość, o której właśnie wspomniałem, mam na myśli to, że kobiety powinny być niewolnicami swoich mężów. Kobiety są partnerkami i towarzyszkami swoich mężów, ich ciałem i kośćmi, a nie ma takiego mężczyzny, który by nienawidził swego ciała lub był dla niego okrutny [Ef 5,29]. Dlatego niech każdy mężczyzna "miłuje żonę swoją, jak siebie samego, a żona niechaj poważa męża swego." [Efezjan 5:33] Żona jest zastępcą pana domu i ma rządzić wszystkim w czasie jego nieobecności; a gdy mąż jest obecny, wtedy ona ma prowadzić gospodarstwo domowe, wychowywać dzieci i nie dawać przeciwnikowi powodu do obmowy. 1 Tymoteusza 5:10-14].

"Dzielna kobieta - trudno o taką - jej wartość przewyższa perły". "Kobieta miła zbiera zaszczyty", a swoje sprawy prowadzić ze sprawiedliwością. [Przypowieści Salomona 31:10; 11:16].

Ale ktoś może się sprzeciwić, mówiąc: "Ale mój mąż jest niewierzący; co mam robić?"

Udzielam następujących odpowiedzi:

Jeśli twój mąż jest niewierzący, to instrukcje, które właśnie podałem, są absolutnie konieczne w twojej sytuacji.

1. Ponieważ twój mąż, jako niewierzący, będzie uważnie śledził twoje potknięcia i słabości, i będzie je rzucał jak brud w twarz Bogu i twojemu Zbawicielowi.

2. On najprawdopodobniej będzie czynił najgorszym każde twoje słowo, postawę i wygląd. A wszystko to sprawi, że jego serce wypełni się większą twardością, uprzedzeniem i sprzeciwem wobec własnego zbawienia; dlatego tak ważne jest przestrzeganie wyraźnych poleceń Słowa Bożego: "Podobnie wy, żony, bądźcie uległe mężom swoim, aby, jeśli nawet niektórzy nie są posłuszni Słowu, dzięki postępowaniu kobiet, bez słowa zostali pozyskani, ujrzawszy wasze czyste, bogobojne życie." [1 Piotra 3:1-2] Zbawienie lub potępienie twojego męża zależy w dużej mierze od twojego postępowania i zachowania przed nim, dlatego jeśli boisz się Boga i kochasz swojego męża, staraj się mieć postawę pełną cichości, skromności i świętości oraz pokorne zachowanie przed nim, a czyniąc to, możesz po prostu, "zbawić swojego męża?" 1 Koryntian 7:16].

Ale ktoś może dalej sprzeciwiać się, mówiąc: "Ale mój mąż jest nie tylko niewierzący, ale taki, który jest bardzo arogancki, niezgodny i drażliwy, a ja nie wiem, jak mam z nim rozmawiać lub zachowywać się przed nim".

Udzielam następujących odpowiedzi:

Zaiste, są niektóre żony w wielkiej niewoli z powodu ich bezbożnych mężów; i jako takim należy im współczuć i modlić się za nie; tak aby były bardziej czujne i ostrożne w całym swoim postępowaniu.

1. Dlatego musisz być mu bardzo wierna we wszystkich sprawach tego życia.

2. Znoś z cierpliwością jego niesforne i nienawrócone zachowanie; ty jesteś żywa, on jest martwy; twoje życie jest ugruntowane w łasce, jego jest ugruntowane w grzechu. Teraz więc, widząc, że łaska jest mocniejsza niż grzech, a cnota niż podłość, nie daj się zwyciężyć jego podłości, lecz zwyciężaj ją swoimi cnotami [Rz 12,21]. Wstydem dla tych, którzy są pod łaską, jest mówić jak ci, którym brak prawdziwej łaski: "[kobieta] nierychła do gniewu jest bardzo roztropna, lecz porywcza [kobieta] pomnaża swoją głupotę. [Przypowieści Salomona 14:29].

3. Jeśli kiedykolwiek zapragniesz przemówić do męża, by go przekonać o czymkolwiek, czy to dobrym,

czy złym, miej mądrość, by zrobić to w odpowednim czasie i porze: Jest "czas milczenia i czas mówienia." [Kaznodziei 3:7] A teraz, jeśli chodzi o właściwy czas, miej na uwadze to, co następuje:

(1.) Weź pod uwagę jego usposobienie i rozmawiaj z nim, gdy jest najdalej od tych brudnych skłonności, które cię denerwują. Abigail nie odezwała się słowem do swego gburowatego męża, dopóki był pijany winem, i nie wytrzeźwiał [1 Sam 25:36, 37]. Wiele żon lekceważy to i mówi dużo słów, ale przynosi to niewielkie rezultaty.

(2.) Rozmawiaj z nim w tych momentach, kiedy jest zajęty tobą, kiedy okazuje ci miłość i radość. Tak właśnie Estera postąpiła ze swoim mężem królem i odniosła zwycięstwo. [Ester 5:3, 6; 7:1, 2].

(3.) Obserwuj, kiedy przekonanie o grzechu ogarnia jego sumienie, a następnie wesprzyj to zdrowymi i uroczystymi wersetami Pisma Świętego. Podobnie, jak w przypadku żony Manoah, która mieszkała ze swoim mężem. Sędziów 13:22, 23] Jednak nawet wtedy:

(a). Niech słów twoich będzie niewiele.

(b) I żadnych z nich z nutą panowania nad nim; ale mów tak, jak byś mówiła do swego pana i władcy, na zasadzie apelacji i pilnej potrzeby

(c) I to w takim duchu sympatii i serdecznego współczucia, szukając tylko jego dobra, aby twój sposób mówienia i zachowania się był dla niego potwierdzeniem, że mówisz z miłością, jako świadoma jego niedoli i z rozpalonym w duszy pragnieniem jego nawrócenia.

(d) Niech za twoimi słowami i zachowaniem podąża modlitwa do Boga za jego duszę

(e) Nadal zachowując się przed nim w sposób święty, czysty i pokorny.

Ale ktoś może dalej sprzeciwiać się, mówiąc: "Ale mój mąż jest pijakiem, głupcem, i nie ma wystarczająco dużo zdrowego rozsądku, aby iść do pracy".

Udzielam następujących odpowiedzi:

1. Choć to wszystko jest prawdą, to jednak musisz wiedzieć, że on jest twoją głową, twoim panem i twoim mężem.

2. Dlatego musisz uważać, abyś nie chciała uzurpować sobie jego autorytetu. On nie został stworzony dla ciebie, to znaczy, dla ciebie, abyś panowała nad nim, ale aby był twoim mężem, i panował nad tobą [1 Tym 2:12; 1 Koryntian 11:3, 8].

3. Może być faktem, że możesz mieć więcej dyskrecji niż on, jednak powinnaś wiedzieć, że wszystko, co masz i czym jesteś, ma być poddane panowaniu twojego męża; tak, "wszystko." [Efezjan 5:24].

Uważaj więc, aby to, co czynisz, nie było czynione w twoim imieniu, lecz jego; nie dla twojego wywyższenia, lecz jego; prowadząc wszystkie sprawy tak, przez swoją umiejętność i roztropność, aby ani jedna ze słabości twojego męża nie została odkryta przez innych w wyniku czegokolwiek, co robisz lub czego nie robisz. "Dzielna żona jest koroną swojego męża, lecz ta, która go hańbi, jest jak próchnica jego kości. Gdyż wyświadcza mu dobro, a nie zło, po wszystkie dni swojego życia." [Przypowieści Salomona 12:4; 31:12].

4. Dlatego działaj i rób tak, jakbyś była pod władzą i autorytetem swojego męża.